

Datum van indiening: 20 april 2022

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Over het taalbeleid en het toeleiden van anderstaligen die in contact komen met de VGC en haar diensten en met de diensten van de Vlaamse Gemeenschap in het algemeen, naar cursussen Nederlands

Uit cijfers die collega Annabel Tavernier uit het Vlaams Parlement opvroeg bij minister Bart Somers, hebben vorig jaar zich ongeveer 7.500 mensen ingeschreven voor een cursus Nederlands in het Huis van het Nederlands. Door de moeilijkheden door de coronasituatie is dat minder dan 2019.

Een derde van de ingeschreven cursisten heeft de Belgische nationaliteit en het Frans is de moedertaal van iets meer dan een kwart. Negen op de tien cursisten zijn Brusselaars. Annabel Tavernier besluit hieruit dat de aandacht en het gebruik van onze taal, die overigens de oorspronkelijke taal van Brussel is, aan een opmars bezig is.

In hoeverre we dit uit deze cijfers mogen besluiten is een wetenschappelijk en geen politiek debat. Maar feit is dat ook de VGC zich telkens moet afvragen wat haar rol is in het proces van taalverwerving en taalversterking van het Nederlands in onze hoofdstad. En dat is wel een politiek debat.

Sinds 2010 heeft de VGC een visietekst taalbeleid aangenomen. Daarin wordt vooral ingegaan op de uitdagingen van het functioneren van organisaties binnen een meertalige omgeving en op de nood van een aangepast taalbeleid. Wat betreft de promotie van het leren van Nederlands blijft de tekst echter een beetje op de vlakte.

Op de webstek van de VGC wordt ruim aandacht besteed aan het taalbeleid en de mogelijkheden om Nederlands te leren. Het Huis van het Nederlands coördineert het merendeel van deze mogelijkheden.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het beleid op dat vlak nog te versnipperd is. Er zijn de mogelijkheden voor personeelsleden van gemeenschapscentra om beter Nederlands te leren, er is de module Nederlands voor ouders binnen het onderwijs, de VGC subsidieert het Huis van het Nederlands in het aanbieden van taalopleidingen van personeel van lokale besturen, enzovoort..

Er worden dus wel wat inspanningen gedaan. Maar een echt wervend en duidelijk project lijkt er onvoldoende te zijn. Wat me vooral lijkt te ontbreken is een éénvoudige en éénvormige verwijzing, een soort snelle knop op alle VGC gerelateerde webpagina's die mensen overzichtelijk en snel doorverwijst naar de voor hen gepaste opleidingsmogelijkheden. Idem voor een telefoonnummer, een "hotline" richting "Ik leer Nederlands".

Kortom, mij lijkt het dat naast het geen de VGC reeds doet op dit terrein er nog vele mogelijkheden open liggen om nog meer mensen Nederlands of beter Nederlands te leren zodat het gebruik van het Nederlands er daadwerkelijk meer op vooruit gaat in Brussel.

Daarom had ik van de collegevoorzitter graag een antwoord op volgende vragen:

1. Werd of wordt de visietekst over het taalbeleid van 2010 tijdens deze legislatuur geëvalueerd?
2. Wat doet het College om anderstaligen die in contact komen met de VGC en haar diensten, of het nu ouders zijn van leerlingen of kinderen in een opvanginitiatief of anderen, naar cursussen Nederlands toe te leiden? Ziet het College daar marge tot verbetering?
3. Is het College bereid te onderzoeken hoe meer mensen die met de diensten van de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks of onrechtstreeks in contact komen, naar de taalopleidingen toe geleid kunnen worden?
4. Ziet het College andere mogelijkheden binnen haar werkingsveld om de kennis van het Nederlands te versterken?

<https://www.bruzz.be/samenleving/taalcursussen-nederlands-populair-bij-franstalige-brusselaars-2022-04-19>

<https://www.vgc.be/wie-zijn-wij/taalbeleid-van-de-vgc>

<https://www.vgc.be/subsidies-en-dienstverlening/taal>

https://www.vgc.be/sites/vgc/files/2019-05/vgc-visietekst_taalbeleid_20101125.pdf